

Het Sliedrechts Dialect (654)

Kletsmejoors

“Goedemorgen mevrouw, zou ik u wat mogen vragen? Komt u misschien uit de Ablasserwaard?” ’t Is haalf juni en aarg hêêt, meer as 30 graeje, as iemand me dat in keurig Nederlans vraegt in een zwembad op een camping in de Ardenne, net onder Luik. ‘k Had die meneer daer al ’n paor daege êêder gezien. En zôas dat wel is meer beurt, kwam die me wel vaog bekend voor, mor ‘k kon ‘m tò nie echt thuis brenge. We hadde mekaor tot dusverre allêên mor gegroet. ‘k Ben eve spraokelôôs. Dikkels hebbe ze in ’t buiteland al gevraegd of ‘k messchie uit Zêeland kom, of uit ’t noorde van Nederland, mor nò nooit of ‘k uit d’n Ablasserwaard kom. “Ja meneer, dat klopt, maar kunt u misschien wat preciezer zijn?” “Komt u dan misschien uit Sliedrecht?” As ‘k stomverbaosd z’n vraag bevestigt, verandert inêens de tôn van ’t gesprek. “Bel, bel, maaid, dan bè jij Korsjonnao, ‘k hoorde ’t gelijk aa je stem! Ik ben Juch, Joop Juch, van de koeksiesfebriek, van de Merba!” We kanne d’r gêên van twêê over uit. Leuk, hee. ’t Wordt een hêel gezellig gesprek, daer staonde in ’t waoter van dat zwembadjie in Polleur.

Klaaine kaark

Netuurlijk komp van ’t êên ’t aander en gao me, zôas hij dat zô mooi zegt, paasies ’n baksie doen bij mekaor. Wat weet ie veul en wà kan die d’r mooi over vertelle. Over z’n overopa die een blinde dominee was in de klaaine kaark in de Kaarkbuurt waerin z’n vaoder en z’n ome laeter voor de Merba koeksies bakte. Over d’n oorlog, toe d’r een gaorkeuke was in dà gebouw, over de verhuizing naer ’t industrieterrain en laeter naer de ouwe Jaminfebriek in Oôsterhout. Over toe die d’r zellef direkteur was en tachtig man in dienst had. Aaltijd hà ‘k gedocht dà Merba een afkorting was van Merwede Banket, mor daer in de Ardenne hoorde me dat ’t volleges Joope vaoder een afkorting was van de eerste letters van: Melk, Eieren, Room, Boter en Amandelen. Goh, daer keek ‘k van op, en ‘k doch dà ‘k aerdig recht van spreke had, ‘k had ommers zelf ok nog is een blaauwe maandag op de koeksiesfebriek gewaarkt . . .

Vekansiebaontjie

’t Zal zô’n bietjie gewist zijn end vijftiger jaere. We zatte bij Van Bleek op de Mulo. M’n hartsvriendin Janneke en ik wouwe wà verdiene omdà me zô graeg voor ’n weeksie naer ’n CJMV-kamp in Hulshorst wouwe. Wij naer de Merba, ovve me d’n direkteur konne spreke. Neeje, dà kon nie azzie gêên afspraak gemaakt had. We zeeje dà me dan wel eve zouwe wachte. Ze hadde zeker lol in die twêê naieve bakvisse, want we mogge nae ’n hortie toch bij d’n direkteur komme. Dat mot dan hêêgstwarschijnlijk deuze Joop Juch gewist weze. In dà sollicitaosiegesprek wier ons deur hum duidelijk gemaakt dà wij, met ’n paor jaer Mulo, faailijk van ’n te hêêg nivo wazze tusse de ongeschoolde waarknemers van hum, mor azze me daer nie om gavve, dan mogge me komme voor twêê weke en we zouwe 15 gulde per week beure. (‘k Weet nog dà me werempel een riksaolder extrao krege omdà me zô goed ons best gedaen hadde. Dat was wat!) ’s Oches begonne me mè z’n aalle staonde rond ’n grôte ijzere ton de vierkante ijzere koeksiesblikke te schrappe. Met een soort plemuurmes mosse me de pepiere wikkels d’r af haole.

Tussetijds wiere de oves opgewaarmd en de eerste koeksies gebakke. Dan kwamme me aan de lôpende band te zitte om de koeksies in te pakke. Je moch net tussedeur zôveul snoepe azzie wou. De eerste daege stinge onze kaoke nie stil. Janneke zat nae 'n paor daege hêemmel onder de pukeltjies. Gêên wonder, we atte daer meer koeksies as anders in 'n hêel jaer. Nou hoorde me van Joope dat die grôte ronde ton in d'n oorlog nog dienst gedaen had in de gaorkeuke, bij de etesberaaiding.

Aaige receppie

Smaokelijk ken Joop vertelle over de 'Kletsmejoors'. Die koeksies zijn z'n aaldergrôtste succes gewist. As klaain jongchie las tie aaltijd zô graeg de boeksies van 'In den Soete Suikerbol' van W.G. van der Hulst. D'n bakker in die boeksies had 'n nieuw recept uitgedokterd voor heerlijke bolle. Dat, vertelde Joop, leek hum toch ok zô machtig, een aaige receppie bedenke voor iets nieuws, iets lekkers waer iederêen dol op zou weze. Twêê jaer is tie d'r mee bezig gewist. Hij zoch naer 'n knapperig, smaokelijk koeksie. Aaindelijk was 't naer z'n zin. Z'n vaoder het toe de naam 'Kletsmejoors' bedocht. Mijn Besjaon is in dat zwembad op die camping gelijk een mondelinge enquête gaon houwe. Aan mense uit Groninge, uit Zêeland, uit Den Haag en Limburg het tie gevroge ovve ze wisse wà Kletsmejoors wazze. Aallemael wisse ze 't! Wat hebbe me gelache. Dat is wat, as in de Ardenne blijkt dà je honderd percent naomsbekendhaaid het mè je aaige koeksies! Allêen is de betrouwbaorhaaid van 't onderzoek van Besjaone messchie wel aan te vechte, hee. Nae Joope vertrek hè me nog aan veul meer mense gevraegd of ze wisse wà kletsmejoors wazze. De uitslag is echt opzienbaorend. Dat zà me Joope dan mor is vertelle as tie paasies nog is 'n baksie kom doen, nou nie in de Ardenne, mor gewoon in ons aaige Baggerdurp. Dan mò 'k straks wel eerst eve naer de winkel om wà voor bij de koffie te haole. 'k Hè zô'n trek in "Kletsmejoors", 'k glôdf dà 'k die mor zel neme. Hoe zou dat nou toch komme? 'k Hè gêên idee! Jullie wel???

Korsjonno

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêenigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôême van de families De Grôt (nieuw), Aoldijk en Elsenae in de "Genealogische Grabbelton" en ok hêel veul Slierechse fotoochies ...